

Opoffrelser, som ville være til Hinder for at foretage et nyt Stridt eller Indførelsen af en ny Regnesod, fordi en ny Regnesod altid medfører nogen ny Udmøntning. Den Regnesmaade, jeg har foreslaaet, vil ogsaa medføre nogen ny Udmøntning; det vilde nærmest være vore Tiirskillinger, der først maatte møntes om; men derved kunde ikke være forbunden ret store Omkostninger; de behøvede nemlig ikke at udmøntes i den nye Form til en bedre Gehalt, end de nu have, hvilket jo vil være Tilfældet med Couranten.

1) Hvad nu Decimalsystemet angaaer, da troer jeg, at den ærede Finanzminister har Ret i, at det er upraktisk at indføre samme, saalænge vore Ræbstatater følge et System, som derfra er ganske afvigende; jeg troer heller ikke, at Decimalsystemet har al den Fordeel i det praktiske Liv, som Mange troe; det er ganske vist, at det er fordeelsagtigere paa Papiret, hvor man med skrevne Tal skal gjøre mange Omfætninger eller Beregninger. Decimalsystemet har sin Rod i Ziffersystemet, og, da Ziffersystemet er decimalt, saa er det ganske naturligt, at dette System paa Papiret har sine Fordele; men i det praktiske Liv har Dualsystemet eller det System, som vi have her i Danmark, mange Fordele; det er grundet deri, at Tvedelingen er den simpleste, den Deling, som besaaer i at halvere og fordoble; det er et naturligt Forhold; man kan hjælpe sig med simpel Regning og med en simpel Montraffe, der gaaer igennem 1, 2, 4, 8 og 16, hvilket i det praktiske Liv har mange Fordele. Naar den ærede Minister derhos ogsaa bemærkede, at, hvis vi skulde indføre Decimalsystemet, saa vilde vi ogsaa komme til at forandre Møntfoden, da troer jeg ikke, at dette vilde være fornødent; thi, forsaavidt Dollaren skulde kunne fortrænge Specien, da berøer dette ikke aldeles paa, om de indeles paa samme Maade; det gjør vel noget til Sagen; men det kommer dog meest an paa deres indre Gehalt; det, at Specien er lidt bedre, er Ulykken; det er det, der vilde gjøre, at Dollars kunde fortrænge den, dersom de ellers kom i nærmere Berøring med hinanden; dog er der ogsaa en anden Egenskab, som gjør, at Specien mindre let fortrænges; naar en Mønt er større i Volumen og

Bægt, saa fortrænges den ikke saa let, som naar dette ikke er Tilfældet; vor Mønt fortrænges lettere af den nordtydske Daler, fordi denne i Forhold til Værdien er større i Volumen og Bægt; derimod kan den norske Specie ikke fortrænge den svenske Specie, fordi den svenske er større, nemlig tolvlovdig, og den anden kun fjortenlovdig; saaledes er ogsaa Forholdet mellem Species og Dollars; i Specier er Lødligheden kun $\frac{7}{8}$, hvorimod den i Dollars er $\frac{9}{10}$, og altsaa er Specien noget større; men, hvor de komme i nærmere Berørelse med hinanden, er det jo alligevel Tilfældet, at Dollars paa Grund af den ringere Værdi og uden Hensyn til forskjellig Inddeling fortrænge den; derpaa kan jeg anføre et Exempel. Fra 1771—74 lod den danske Regjering for Vestindien udmønte endeel Pfastre efter den Fod, at der gik $9\frac{3}{4}$ Stykker paa en Mark fint Sølv; men, da paa samme Tid de spanske Pfastre bleve udmøntede til $9\frac{3}{4}$ paa Marken fin, saa bleve de danske aldeles fortrængte, og kjendes for Diebliffet kun af Navn, saa at de formodentlig alle ere gaaede i Smeltediglen. I det jeg, i Anledning af den ærede Finanzministers Bemærkninger, er kommen til at omtale, at Mønter undertiden indsmeltes, skal jeg bemærke, at det er Noget, som man ganske i Almindelighed ikke kan forhindre; men det, man skulde sørge for, det er, at man faaer Værdien af sine Mønter, naar de udgives, og saa overlader til den, som faaer Mønten, om han vil smelte den eller ikke, eller hvad Udbytte han ellers vil gjøre deraf, kun at man sørger for at faae fuld Værdi for den, men dette sørger man ikke altid for; naar man lader gaae 2 Specier lige med 3 preussiske Dalere, saa faaer man ikke den fulde Værdi for sin Mønt. Jeg troer altsaa, at der ved dette Lovforslag er fuldkommen Anledning til at tage under Overveielse, om man ikke skal søge tilveiebragt, og paa en simpel og naturlig Maade, en eensartet Regnesod for hele Monarchiet; jeg troer, det er af stor Bigtighed, at, naar forskjellige Landsdele, som nu er Tilfældet med Danmark og Hertugdømmerne, skulle leve tilsammen i Eenhed og i en Fællesstat, at de da saavidt muligt have fælles Lovgivning, fælles Tungemaal og fælles Benævnelser, disse tre vigtige Nerver, som gribe